

Сладки.

(Разказче).

юба се носѣше съ майка си въ едно хубаво купе. Тя бѣше много радостна. Охраненитѣ коне тичаха по улицата, а Люба стоеше до изпотеното прозорче и чертаеше по него. Послѣ надигне очи и съ радостъ изглежда минувачитѣ, файтонитѣ и пълнитѣ съ стока магазини.

Изведнажъ купето спрѣ. Засмѣната Любка скочи на земята и прѣдъ нея блѣсна една разкошна сладкарница.

— Ахъ, мамо, какви кубави сладки, гледай, гледай, има и вкусни плодове! . . .

Майката и дъщерята, като слѣзоха отъ купето, се увиха добрѣ, защото бѣ много студено.